

В хубава спретната
къщурка край една
голяма гора живеели
братче и сестриче.
Един ден те отишли
в гората, без да се
обадят, но се загубили.

Колкото повече търсели
пътя, толкова повече се
обърквали. Гората ставала
все по-гъста и тъмна,
а дърветата – все по-високи.
Листата шумолели, сякаш
някой се криел сред тях.
Братчето и сестричето
се уплашили много.

Изведнъж сред дърветата се показала поляна с чудна къщичка. Стените ѝ били от меденки, на покрива имало захарни петлета. Братчето и сестричето се спуснали към къщичката.

Взели си по една меденка от стените и тъкмо си чупнали от захарните петлета, на вратата се показал един голям мечок и изревал:
– Кой ми чупи покрива?
Братчето и сестричето хукнали да бягат колкото сили имали.